

عنوان مقاله:

بررسی اثربخشی آموزش رویکرد مبتنی بر صمیمیت زوجین باگاروزی بر افزایش بعد عاطفی امید به زندگی زوجین دارای تعارض زناشویی
توانبخشی و امور اجتماعی مجتمع بهزیستی شهر برازجان

محل انتشار:

دومین اولین کنگره سراسری تحول و نوآوری در علوم انسانی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

فاطمه کارگر - دانش اموخته گروه روانشناسی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران

ناصر امینی - استادیار گروه روانشناسی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر بررسی اثربخشی رویکرد مبتنی بر صمیمیت باگاروزی در افزایش بعد عاطفی امید به زندگی زوجین دارای تعارض زناشویی مجتمع توانبخشی و امور اجتماعی شهر برازجان انجام شده است. این پژوهش به لحاظ هدف کاربرد ی و از جهت روش جمع آوری اطلاعات در زمره مطالعات شبه آزمایشی، از نوع طرح پ پیش‌آزمون- پس آزمون با گروه کنترل محسوب می شود. جامعه آماری شامل تعداد 70 نفر زوج دارای تعارض زناشویی که در نیمه اول سال 1395 به مجتمع توانبخشی و امور اجتماعی شهر برازجان مراجعه نموده اند. روش نمونه گیری بر اساس روش نمونه گیری تصادفی در دسترس صورت پذیرفت که تعداد 20 زوج (40 نفر) از بین افراد جامعه بر اساس نمره کسب شده از پرسشنامه تعارض زناشویی انتخاب شدند. برای بدست آوردن داده ها از پرسشنامه امی دواربهرت (1991) (و تعارض زناشویی کانزاس و همکاران (1985) استفاده شد. جهت تحلیل فرضیه های پژوهش از روش های آماری تحلیلی واریانس چند متغیره و تحلیل کواریانس یک راه استفاده گردید. نتایج تحلیل کواریانس یک طرفه نشان داد که از آنجایی که میانگین نمرات مولفه عاطفی امید به زندگی در گروه آزمایش بیشتر از گروه کنترل است می توان نتیجه گرفت که زوجینی که از آموزش ها زندگیالاتری برخوردار هستند. بنابراین یافته ها ی این پژوهش گویای اهمیت آموزش رویکرد مبتنی بر صمیمیت باگاروزی در افزایش بعد عاطفی امید به زندگی زوجین دارای تعارض زناشویی بود.

کلمات کلیدی:

رویکرد مبتنی بر صمیمیت باگاروزی، بعد عاطفی امید به زندگی، زوجین دارای تعارض زناشویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/656084>

